

adskiltet af Fæder stærkt hjemføgt Land i smaa Punkter, i affkrevne Stikler, indenfor hvilke Enhver skal hylte sit eget Skind — det er Alt dette, som gjør, at jeg bestemt maa være imod denne Bestemmelse. Jeg troer ikke, at det er den Retning, men snarere den stik modsatte, at vi skulle staae ind paa, der som vi trods alle indre Stridigheder skulle kunne slutte os sammen og værges os i den trædede Stilling, hvort vi ere. Det er altsaa den Tænke, der kan lægges ind i dette Lovforslag, og som dets Ord aabenbart angive, hvor smul en Mening man end kan have med at ville sanctionere en saadan Bestemmelse af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som gjør, at jeg er aldeles afgjort imod det, og selv om Lovforslaget kunde omordnes derhen, at man iøvrigt kunde finde det acceptabelt, for endelig at komme af med det gamle ubrugelige Væsen, saa kan jeg ialfald ikke stemme for det, naar saadanne separatistiske Tendenser i den af mig antydede farlige Retning ikke fuldstændig forsvinde.

C. Ninesstad. Jeg kan meget godt forstaae og vurdere de Indvendinger, der saavel paa et tidligere Stadium af denne Sags Behandling, nemlig i Communalbestyrelsen, som ogsaa her idag ere fremkomne mod den her paatænkte Ordning. Disse Indvendinger kunne fremstilles fra 2 Synspunkter, som imidlertid have et meget noie indre Sammenhæng, nemlig deels den Betragtning, som hentes fra det Eghedsprincip, som Hærloven har gennemført, fra det Hensyn, at Hærloven maa gjenføres paa eensartet Maade for hele Landet, deels, om jeg saa maa sige, et mere communtalt Synspunkt, det nemlig, at der ved Lovforslaget paalægges en Commune og dens Borgere væsentlig større Byrder i Henseende til Værnepligt, end der paalægges det øvrige Land. Jeg siger, at jeg kan meget godt forstaae disse Indvendinger; men jeg kan ikke ganske bele dem. Hvad for det Første angaaer den Betragtning, at det ikke er rigtigt, at Hærloven bliver gennemført paa anden Maade for den Deel af Landet end for en anden, saa vil jeg for det Første sige, at jeg ganske

vist maa erkende, at dette paa en vis Maade er et Brud paa Hærloven; men jeg skal tilføie, at det er et Brud, som man i Grunden stadigt har kunnet vente sig som Noget, der vilde komme. Hærloven har har jo nemlig ladet Kjøbenhavns Borgervæbning uanfægtet, og samtlige de forskjellige Værnepligtslove have jo ogsaa ladet den staae urørt, og hvergang der her er blevet udtalt Dvsket om, eller stillet Forslag om at lade disse forskjellige særskilte Væbninger bortfalde, saa har man uafsladeligt fra enhver Krigsminister modt det samme Svar: „Jeg kan ikke taale, at man borttager denne Deel af Landets Forsvar, uden at man sætter noget Egnende istedet; vi kunne ikke undvære dem“. Det er altsaa Noget, man maatte være forberedt paa; men desuden, selv om det nu ogsaa er et Brud paa Hærloven, og selv om man finder, at dette bør tillægges nogen Vægt, saa kan man dog ikke tillægge det nogen afgjørende Vægt, naar man gennem dette Brud kan vinde en væsentlig Forøgelse af Landets Forsvarskraft. Jeg mener nemlig, at det Forslag, som her er fremkommet, virkelig vil virke hen til en betydelig Forøgelse af vor Forsvarskraft. Jeg har — det er maaskee noget Individuelt for mig — men jeg har i al Beseedenhed en overmaade stærk Tvivl om, hvorvidt hele Hærlovens Forstærkning i Grunden nogensinde vil komme til at eksistere andre Steder end paa Papiret. Kammerne have vi jo ganske vist; men om der kommer Andet end Papir i Kammerne, er Noget, jeg ikke veed. Men under alle Omstændigheder, og selv om man har bedre Forhaabninger til, hvad der vil udvikle sig af Hærlovens Forstærkning, saa maae dog Alle erkende, at den ialfald som Heelhed er en noget fjern Fremtidsinstitution. Der foreslaaes derimod strax tilveiebragt en væsentlig Deel af den Forstærkning, man havde paatænkt, og det paa et Punkt, hvor der i Særdeleshed er Trang dertil. Det er nemlig Noget, jeg maa antage, om jeg end ikke er istand til fuldkomment at vurdere, hvad der i den Henseende blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Senger). Det ærede Medlem indrømmede jo ogsaa for det Første, at det var fuldkomment vist, at en saadan særskilt Væbning var paa sin Plads